

[Aksel Larsen.]

ned. Det maa være berettiget, at de venter, at deres Repræsentanter paa Tinge arbejder for at faa sat Renten ned, det maa være berettiget, at de venter, at hvis de forsamles og stiller det som et ufavgeligt Krav, at Renten skal halveres, saa maa de Folk, de har stemt paa, saa maa deres kaarne Mænd paa Tinge tage fat paa et Arbejde for at faa deres Fordring gennemført. Men det sker ikke, og saa er det jo nærliggende at søge Forklaringen der, hvor den ogsaa findes. Thi naar Manden, der blev valgt derovre, saa gaar hen og af en Kreditforenings Bestyrelse bliver anmodet om at indtræde som Direktør i Kreditforeningen med en besked om Løn paa 20 000 Kr. eller derover om Aaret, saa er det højst sandsynligt, at hans Interesse og Samvittighed vil ændres, saa at han i Stedet for at arbejde paa at faa halveret Kreditforeningsrenten, af al Magt sætter ind paa at bibeholde Kreditforeningsrenten og sikre Kreditforeningen, hvad Kreditforeningens er.

Og saadan kan der nævnes en Række Eksempler. Der bliver sagt, mærkelig nok fra den Side af Salen, at saadan er det ikke. Hvis det ikke er Hensigten med alle disse offentlige Hverv og alle disse private Hverv, som gives til Politikere og til højstaaende Embedsmænd, at de skal varetage de paagældende Selskabers Interesser i deres politiske Virksomhed og i deres Arbejde i Statsapparatet, ja, saa findes der overhovedet ingen Hensigt med dem.

Som jeg sagde i Gaar: Det er ikke for at føre Naalestikpolitik, og det er ikke for at ramme de enkelte, det er for at drage Eksempler frem. Hvis det Materiale, der stod til min Raadighed, ikke i Øjeblikket befandt sig paa Politigaarden, notabene med dette Tings Billigelse — ellers havde man vel foretaget sig noget for at skaffe mig mit Materiale igen —, saa skulde jeg her have mødt op med en Statistik over Rigsdagsmedlemmernes Tillidshverv, hvor mange de har, og hvor store Indtægter disse giver dem. Jeg er ikke i Stand til det, jeg maa nøjes med delvis Materiale, det vil sige, at jeg kun kan operere med Eksempler.

Men lad os saa tage et af de Eksempler, som L. S.-Repræsentanterne intet har imod at tale om i deres Blad „Landboværnet“, men som de ikke tør tale om her i Tinget, naar de stilles over for den paagældende. Det drejer sig om det ærede Medlem Hr. Krag. Ifølge det Materiale, som er tilgængeligt for Offentligheden — og jeg skal erkende, at det er ufuldstændigt —, er det ærede Medlem Hr. Krag altsaa Folketingsmand

med det dertil hørende Vederlag; han er Bestyrelsesmedlem i Aktieselskabet Jernbanereklamen og Aktieselskabet Sporvognsreklamen, Direktør for Københavns Kreditforening, Formand for Bestyrelsen og Forretningsudvalget for Forsikringsselskabet Absalon, Medlem af Bestyrelsen for Forsikringsselskabet Skandinavia — det var der, de arbejdede med Skruerækkere —, Medlem af Hafnias Kontrolkomité, Medlem af Bestyrelsen af A/S Grøn og Witzke, Medlem af Europæisk Vare- og Rejsegods-Forsikringsselskab, Censor ved Universitetet, Medlem af Bestyrelsen for Rask-Ørsted Fonden, af Dansk-Islandsk Forbundsfond; Formand for Det dansk-islandske Nævn, og endelig oppebærer han som forhenværende Minister en Pension, jeg tror, paa 9 000 Kr. om Aaret.

Denne Liste er ufuldstændig, jeg ved det godt, men det er ogsaa den eneste Anklage, man kan rette mod den. Jeg beklager, at bedre Materiale ikke stod til min Raadighed, ellers vilde der sikkert have været mere at medtage. Hvor meget alene disse Hverv giver, kan jeg ikke sige; jeg har kun Oplysninger om Indtægterne ved en Del af dem, men disse Indtægter opsummerede giver et Beløb af 47 000 Kr. om Aaret, og som vi i Gaar hørte, siges det at være betydeligt mere, naar alt regnes med.

Jeg ved godt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som han sagde det i Gaar, vil sige: Dette er en Privatsag, det vedkommer ikke Offentligheden, hvilke Hverv en Mand har. Og det ærede Medlem Hr. Krag har selv paa et Møde i Gave sagt, at det vedkommer ingen, at han har et borgerligt Erhverv. Nej, det gør det ikke, men man faar jo lidt svært ved at tro, for det første at nogen enkelt Person er saa eminent dygtig, at man alene af den Grund har Brug for ham paa saa mange Poster, som dog maa slide ham op, naar han samtidig maa være Politiker. Og for det andet har man endnu vanskeligere ved at tro, at alle disse Selskaber ikke har ønsket den indflydelsesrige Politiker, det ærede Medlem Hr. Krag, ind i Ledelsen, men har ønsket blot Mennesket Hr. Krag.

Hvis man vil paastaa, at den sidste Opfattelse er rigtig, bliver jeg nødt til at føre den ud i dens Konsekvens og sige, at saa findes der kun den Forklaring, som vi i en Petit-Artikel i „Arbejderbladet“ har antydnet, at man i disse 5 Forsikringsselskaber saavel som i Københavns Kreditforening ved en given Lejlighed har opdaget, at der fandtes ikke en eneste Mand i Ledelsen, der havde Forstand paa Pen-